

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyně JUDr. Kateřinou Malíkovou ve věci

Žalobce: **OSMA-ČR-OJ020**, pobočný spolek, IČO 227 64 321
sídlem SNP 3876, 430 01 Chomutov
zastoupena advokátem JUDr. Lukášem Slaninou
sídlem V Jámě 699/1, 110 00 Praha 1

proti

žalované: **HSK Invest, a.s.**, IČO 607 27 357
sídlem Václavská 316/12, 120 00 Praha 2
zastoupena advokátem Mgr. Luděkem Václavkem
sídlem Václavská 316/12, 120 00 Praha 2

o zaplacení 59 637,50 Kč,

takto:

- I. Žaloba, aby soud uložil žalované zaplatit žalobci 59 637,50 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, se zamítá.**
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení 20 666,80 Kč k rukám jejího zástupce Mgr. Ludka Václavka, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

Shodu s prvopisem potvrzuje Marie Štenclová.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 9. 1. 2018 doručenu soudu téhož dne domáhal nejprve zaplacení 43 070 Kč z titulu výplaty protiplnění při vytěsnění minoritních akcionářů. Podáním ze dne 5. 4. 2019 rozšířil žalobu o částku 16 567,50 Kč, což soud usnesením ze dne 8. 4. 2019 č. j. 79 Cm 7/2018-32 připustil. Žalobce tvrdí, že nárok na zaplacení vznikl postoupením pohledávky původních akcionářů společnosti PMS Přerov a.s., IČO 146 17 099, sídlem Komenského 3490/35, Přerov I-Město, 750 02 Přerov (dále jen „PMS“), kterým náležely akcie PMS v zaknihované podobě, ve formě na majitele, o jmenovité hodnotě 1 000 Kč. Akcie byly v souladu s rozhodnutím valné hromady PMS ze dne 2. 6. 2000 změněny na akcie na majitele, v listinné podobě, kdy se jmenovitá hodnota akcií neměnila. Akcie na majitele nebyly bývalým akcionářům PMS vydány, ani nebyly prohlášeny za neplatné. Valná hromada PMS konaná dne 30. 6. 2006 rozhodla o snížení základního kapitálu tak, že snížila jmenovitou hodnotu akcií z 1 000 Kč na 240 Kč, kdy vyměnila akcie opět za listinné ve formě na majitele. Ani tyto akcie nebyly akcionářům vydány, ani nebyly prohlášeny za neplatné. V souvislosti se zákonem č. 134/2013 Sb., nebyly ani listinné akcie na majitele vyměněny za listinné akcie na jméno. Dne 24. 11. 2014 se konala valná hromada PMS, na které byli vytěsnění minoritní akcionáři, a hlavním akcionářem se stala žalovaná. Peněžité protiplnění za 1 akcií v nominální hodnotě 240 Kč bylo stanoveno částkou 1 104,50 Kč. Dne 17. 12. 2014 bylo v obchodním věstníku publikováno oznámení o tom, že v obchodním rejstříku bylo zapsáno usnesení valné hromady z 24. 11. 2014 o přechodu vlastnického práva. Původně 9 akcionářů postoupilo pohledávky na žalobce, v podání ze dne 5. 4. 2019 uvedl ještě dalšího akcionáře (Daniela S. vlastníciho 15 akcií), který rovněž postoupil svou pohledávku za žalovanou. Tvrdí s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího soudu 29 Cdo 3064/2016, že akcionáři, kteří si nevyzvedli akcie, ať už v roce 2000, při přeměně zaknihovaných na listinné, nebo v roce 2006, při snížení základního kapitálu vzhledem k tomu, že nebyla učiněna veřejná dražba těchto akcií, zůstávají akcionáři společnosti. Žalovaná přes výzvu k plnění žalobci nezaplátila.
2. Žalovaná nárok žalobce neuznává. Odkázala na ust. § 388 odst. 2 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích (dále jen „z. o. k.“). Uvedla, že akcie přešly na žalovanou k 1. 1. 2015. Původně žalovaná uváděla, že žaloba je předčasná, protože žalobou uplatněný nárok má základ v § 376 z. o. k., který stanoví, že vlastníci účastnických cenných papírů mají právo na přiměřené protiplnění v penězích a dále na § 389 z. o. k., který stanoví, že dojde k vyplacení protiplnění bez zbytečného odkladu po splnění podmínek podle § 388 z. o. k., který zjednodušeně řečeno, ukládá povinnost vlastníkům listinných cenných papírů, aby je předali společnosti. Teprve předložením akcií dojde k tomu, že takto legitimované osoby, prokáží, že jim nárok na výplatu vznikl a že jsou oprávněny ji obdržet. K tomu žalovaná zdůrazňuje, že ani ve lhůtě určené rozhodnutím valné hromady ani ve lhůtě určené rozhodnutím představenstva zveřejněném v obchodním věstníku, žádný z právních předchůdců žalobce ani žalobce sám, žádnou z jeho akcií nepředložil, proto jí žalobou uplatněný nárok ani nemohl vzniknout. Aby mohlo dojít k vyplacení protiplnění, musí mít žalovaná za prokázané, komu má plnit. Poukazuje na skutečnost, že předmětem tohoto řízení není postavit najisto, nebo vyjasnit pozici mezi žalobcem, resp. jeho právními předchůdci a PMS, ale je jím nárok na vyplacení protiplnění. Tento nárok prozatím nevznikl a není povinna plnit, protože jí v souladu se zákonem nebyly předloženy akcie. Ohledně rozšíření žaloby o částku 16 567,50 Kč, vznesla námitku promlčení, když k prohlášení akcií za neplatné došlo již 18. 2. 2015, promlčecí doba tak uplynula dnem 18. 2. 2018. Nově postoupená pohledávka navíc nebyla žalované oznámena a ani nebyla prokázána. Na jednání dne 23. 5. 2019 pak vznesla námitku promlčení celého nároku žalobce, protože řízení započalo dne 9. 1. 2018 a nárok se s odkazem na § 388 z. o. k. promlčel tři roky po přechodu vlastnického práva k akciím na hlavního akcionáře, což bylo dne 1. 1. 2015. Ze všech uvedených důvodů navrhla žalobu

zamítnout.

3. Mezi stranami je nesporné a soud vzal tato tvrzení jako svá zjištění (§ 120 odst. 3 o.s.ř.), že dotčeným akcionářům (postupitelům) nebyly společností PMS Přerov a.s. vydány listinné akcie, které byly na základě rozhodnutí valné hromady společnosti ze dne 2. 6. 2000 změněny ze zaknihovaných na listinné na majitele v nominální hodnotě 1 000 Kč.
4. Rovněž je mezi stranami nesporné a je to i věcí obecně známou, přístupnou z veřejně dostupných zdrojů, ve veřejných rejstřících, obchodních věstnících, na stránkách společností (§ 121 o. s. ř. není třeba dokazovat skutečnosti obecně známé nebo známé soudu z jeho úřední činnosti), že došlo k vytěsnění akcionářů PMS Přerov a.s. postupem dle § 375 a násl. z. o. k. Zápis o tom, že 24. 11. 2014 přijala řádná valná hromada PMS Přerov a.s. usnesení o nuceném přechodu účastnických cenných papírů ve vlastnictví ostatních akcionářů na hlavního akcionáře dle § 375 a násl. z. o. k. bylo zveřejněno v obchodní rejstříku dne 1. 12. 2014. Bylo určeno, že hlavním akcionářem společnosti je žalovaná vlastníci akcie, jejichž souhrnná hodnota činí 97,29 % základního kapitálu PMS Přerov a.s. Valná hromada schválila přechod všech ostatních účastnických cenných papírů (akcií), které nejsou ve vlastnictví žalované, na žalovanou ve smyslu § 375 z. o. k. přičemž: - vlastnické právo k akciím přechází na žalovanou uplynutím jednoho měsíce od zveřejnění zápisu tohoto usnesení valné hromady do obchodního rejstříku a ke dni účinnosti přechodu přejde vlastnické právo ke všem akciím, jejichž vlastníkem budou osoby odlišné od žalované; ostatní akcionáři předloží akcie PMS Přerov a.s. do 30 dnů po přechodu vlastnického práva, a to do rukou pověřeného obchodníka s cennými papíry; peněžité protiplnění za akcii o jmenovité hodnotě 240 Kč bylo stanoveno ve výši 1 104,50 Kč. Obchodník s cennými papíry vyplatí protiplnění tomu, kdo byl vlastníkem akcií ke dni účinnosti přechodu; právo na zaplacení protiplnění vznikne ostatním akcionářům, okamžikem předání akcií obchodníkovi s cennými papíry. Tyto akcie přešly do vlastnictví žalované dne 1. 1. 2015. Tato skutečnost byla publikována v Obchodním věstníku pod č. OV459452-141217 dne 17. 12. 2014. Představenstvo společnosti prohlásilo svým usnesením ze dne 18. 2. 2015 akcie, které nebyly v zákonné ani dodatečně žalovanou stanovené lhůtě předloženy žalované, byly ve smyslu ust. § 387 odst. 1 a 2 z. o. k. prohlášeny za neplatné. Toto oznámení je vyvěšeno na webových stránkách žalované společnosti.
5. Po provedeném dokazování soud učinil následující závěr o skutkovém stavu.
6. Osoby dále uvedené asi vlastnily k 2. 6. 2000 akcie PMS Přerov a.s., IČO 146 17 099, sídlem Komenského 3490/35, Přerov I – Město. Nedisponují ani výpisem z bývalého SCP, ani jinými listinnými akciemi. Paní Hana B., narozená xxx, vlastnila 6 zaknihovaných akcií v nominální hodnotě 1 000 Kč, paní Alena Z., narozená xxx vlastnila 3 zaknihované akcie v nominální hodnotě 1 000 Kč, paní Miroslava Ch., narozená xxx, vlastnila 5 zaknihovaných akcií v nominální hodnotě 1 000 Kč, paní Emílie P., narozená xxx, vlastnila 4 zaknihované akcie v nominální hodnotě 1 000 Kč, pan Ladislav H., narozený xxx, vlastnil 2 zaknihované akcie v nominální hodnotě 1 000 Kč, paní Marie Š., narozená xxx, vlastnila 4 zaknihované akcie v nominální hodnotě 1 000 Kč, paní Anna Š., narozená xxx vlastnila 3 zaknihované akcie v nominální hodnotě 1 000 Kč, pan Josef Š., narozený xxx vlastnil 4 zaknihované akcie v nominální hodnotě 1 000 Kč, paní Čestislava D., narozená xxx, vlastnila 8 zaknihovaných akcií v nominální hodnotě 1 000 Kč (dále jen „postupníci“). Tyto osoby smlouvami o postoupení pohledávek převedli pohledávku na výplatu protiplnění na žalobce (*prokázáno* smlouvami o postoupení pohledávek, vč. kopií podacích lístků)
7. Rozhodnutím valné hromady PMS Přerov a.s. ze dne 2. 6. 2000 byla změněna podoba akcií ze zaknihovaných na listinné. Výše uvedení akcionáři si akcie v listinné podobě na majitele

v nominální hodnotě 1 000 Kč nevyzvedli. Rovněž si nevyzvedli akcie listinné podobě v nominální hodnotě 240 Kč v roce 2006 a ani v souladu se zákonem č. 134/2013 Sb., byť výzva k jejich výměně byla uveřejněna v obchodním věstníku dne 31. 3. 2014 č. OV444960-140331 ve lhůtě do 30. 6. 2014. Na žalobce výše uvedené osoby postoupili své pohledávky za žalovaným, což žalované písemně doporučeným psaním oznámili, a to v průběhu roku 2017. Po rozšíření žaloby dne 5. 4. 2019 poslední pravděpodobný vlastník akcií Daniel S. vlastnil 15 zaknihovaných akcií v nominální hodnotě 1 000 Kč, který však žalovanému neoznámil postoupení pohledávky. Zápis o tom, že dne 24. 11. 2014 přijala řádná valná hromada PMS Přerov a.s. usnesení o nuceném přechodu účastnických cenných papírů ve vlastnictví ostatních akcionářů na hlavního akcionáře dle § 375 a násl. z. o. k. bylo zveřejněno v obchodní rejstříku dne 1. 12. 2014. Vlastnické právo k akciím osob odlišných od hlavního akcionáře (žalované) tak přešlo do vlastnictví žalované dne 1. 1. 2015. Představenstvo žalované společnosti svým usnesením ze dne 18. 2. 2015 prohlásilo nepředložené akcie (v oznámení specifikované) za neplatné. Na výzvu žalobce žalovaná nereagovala, požadovaný obnos nezaplatila (*prokázáno* výpisem z veřejných rejstříků, obchodním věstníkem, webovými stránkami PMS, výzvou k zaplacení).

8. Soud nepovažoval za nutné provádět důkaz svědeckými výpověďmi všech jednotlivých postupníků, že byli v roce 2000 akcionáři PMS, neboť to nepovažoval za nutné, když k rozhodnutí o předmětu sporu to bylo v podstatě nedůležité (viz dále). Soud totiž není povinen provést všechny účastníkem řízení navržené důkazy, jak plyne z ustanovení § 120 odst. 1 věty druhé o. s. ř., (srov. dále v této souvislosti náleží Ústavního soudu ze dne 8. ledna 1997, sp. zn. II. ÚS 127/96, uveřejněný pod číslem 3/1997 Sbírky nálezů a usnesení Ústavního soudu, jakož i důvody usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 5. 2010, sp. zn. 29 Cdo 936/2009, popř. důvody rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 27. 9. 2011, sp. zn. 29 Cdo 254/2010). Výslech navrhovaných svědků by v podstatě potvrdil to, co tvrdí žalobce, tj. že byli v roce 2000 akcionáři PMS a jelikož žalovaná učinila nesporným, že postupníkům v roce 2000 nebyly vydány listinné akcie na majitele v hodnotě 1 000 Kč, lze dovést, že jimi v roce 2000 byli.
9. Žalobce dále požadoval po soudu (k prokázání svých tvrzení, že postupníci byli akcionáři PMS), aby si vyžádal seznam akcionářů u nástupce Střediska cenných papírů, tj. u Centrálního deponitáře cenných papírů, když se mu zdálo nedostatečné oznámení PMS z webových stránek CDCP. Zákon č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu (ve znění platném v době rozhodnutí ve sporu) v § 99a uvádí: „Osoba, která vede evidenci investičních nástrojů, je povinna uchovávat tuto evidenci a všechny dokumenty týkající se údajů zapsaných v této evidenci **po dobu 10 let** od konce kalendářního roku, ve kterém byl údaj v evidenci zapsán.“ (v roce 2015 to bylo po dobu 12 let). Je tedy naprosto zbytečné činit dotaz u CDCP, který musí postupovat v souladu se zákonem a žalobcem požadované údaje nemůže mít již k dispozici. Jednalo by se o zbytečné protahování délky řízení.
10. Po právní stránce soud rozhodl následně. Na souzenou věc se aplikují zákonná ustanovení zákona č. 90/2012 Sb. o obchodních společnostech a družstvech (dále jen „z. o. k.“), zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. z.“), zákon č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu. Na procesní stránku se pak aplikuje zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“) ve znění rozhodném k podání žaloby tj. k 9. 1. 2018.
11. Dle § 387 odst. 1 z. o. k. předloží dosavadní vlastníci účastnických cenných papírů tyto společnosti do 30 dnů po přechodu vlastnického práva; v době prodlení nemohou požadovat protiplnění. Podle odst. 2 nepředloží-li dosavadní vlastníci účastnických cenných papírů cenné papíry uvedené v odstavci 1 do 1 měsíce, případně v dodatečně lhůtě určené společností, která nesmí být kratší než 14 dnů, postupuje společnost podle § 346 odst. 1 věty první (Pokud vyloučený akcionář v určené době zatímní list, byl-li vydán, neodevzdá, prohlásí představenstvo

tento zatímní list za neplatný a oznámí to písemně akcionáři. Toto rozhodnutí představenstvo oznámí akcionářům způsobem stanoveným tímto zákonem a stanovami pro svolání valné hromady a zároveň je zveřejní).

12. Dle § 388 odst. 1 z. o. k. vzniká dosavadním vlastníkům zaknihovaných účastnických cenných papírů právo na zaplacení protiplnění a úroků obvyklých v době přechodu vlastnického práva účastnických cenných papírů zápisem vlastnického práva na majetkovém účtu v příslušné evidenci zaknihovaných cenných papírů a vlastníkům ostatních účastnických cenných papírů jejich předáním společnosti podle § 387, a to ode dne, kdy došlo k přechodu vlastnického práva k účastnickým cenným papírům akcionářů společnosti na hlavního akcionáře. Dle odst. 2 právo na úrok podle odstavce 1 nevzniká po dobu, po jakou je oprávněná osoba v prodlení s předáním účastnických cenných papírů společnosti.
13. V předmětném řízení se žalobce domáhá ve smyslu § 388 odst. 1 z. o. k. plnění na pohledávku na výplatu protiplnění za účastnické cenné papíry (akcie) společnosti PMS Přerov a.s., IČO 146 17 099, sídlem Komenského 696/35, Přerov, které na základě rozhodnutí její valné hromady ze dne 24. 11. 2014 dle § 375 a násl. zákona o obchodních korporacích přešly dne 1. 1. 2015 na žalovanou společnost HSK Invest, a.s., jako na jejího tehdejšího hlavního akcionáře. Pohledávky odpovídající tvrzenému nároku na výplatu protiplnění vůči žalované měly být na žalobce postoupeny (údajnými) bývalými akcionáři společnosti PMS Přerov a.s.
14. Dle komentářové literatury k § 388 z. o. k. (C H Beck, 2. vydání, str. 656, autor JUDr. Petr Šuk) „u nesplacených a nevydaných akcií (§ 256 odst. 2 až 4), kdy úkony podle § 386 a 387 nepřicházejí v úvahu, vzniká právo na zaplacení přiměřeného protiplnění dnem přechodu vlastnického práva k nim na hlavního akcionáře (§ 385 odst. 1).“
15. Akcie nemohly být ani postupníkům vydány, i když byly emitovány, jelikož dle ust. § 259 z. o. k. akcie obsahuje a) označení, že jde o akcii, b) jednoznačnou identifikaci společnosti, c) jmenovitou hodnotu, d) označení formy akcie, ledaže akcie byla vydána jako zaknihovaný cenný papír, a e) **u akcie na jméno jednoznačnou identifikaci akcionáře** a f) údaje o druhu akcie, popřípadě i s odkazem na stanovy. Pokud neznal emitent identitu akcionáře, nemohl mu vydat akcii v listinné podobě na jméno. Jedná se tak o nevydané akcie postupníků a právo na zaplacení přiměřeného protiplnění vzniká dnem přechodu vlastnického práva na hlavního akcionáře.
16. Dle § 619 odst. 1 o. z. jedná-li se o právo vymahatelné u orgánu veřejné moci, počne promlčecí lhůta běžet ode dne, kdy právo mohlo být uplatněno poprvé. Dle odst. 2 může být právo uplatněno poprvé, pokud se oprávněná osoba dozvěděla o okolnostech rozhodných pro počátek běhu promlčecí lhůty, anebo kdy se o nich dozvědět měla a mohla.
17. V souzeném případě se postupníci mohli a měli dozvědět o okolnostech rozhodných pro počátek běhu promlčecí lhůty, a to konkrétně již dne 1. 12. 2014 z obchodního rejstříku, resp. dne 17. 12. 2014 z Obchodního věstníku, že vlastnické právo k akciím přechází na žalovanou uplynutím **jednoho měsíce** od zveřejnění zápisu tohoto usnesení valné hromady do obchodního rejstříku, tj. 1. 1. 2015. Akcie tak přešly do vlastnictví žalované dnem 1. 1. 2015. V takovém případě se právo dle § 629 odst. 1 o. z. promlčí v tříleté promlčecí době, což je 1. 1. 2018. Jelikož byla žaloba podána 9. 1. 2018, je právo žalobce na výplatu protiplnění z postoupených pohledávek promlčeno. Z tohoto důvodu soud žalobu zamítl.
18. Nad rámec uvedeného soud uvádí, že i kdyby soud nezamítal žalobu v důsledku promlčení nároku, zamítal by ji i z jiného důvodu. Ke dni rozhodnutí o nuceném přechodu účastnických cenných papírů na hlavního akcionáře měla společnost **pouze listinné akcie ve formě na**

jméno a pouze takové akcie byly u společnosti zapsány v obchodním rejstříku. Právo na výplatu protiplnění vzniká akcionářům okamžikem *předložení* listinné akcie na jméno (§ 387 odst. 1 z. o. k.). K takovému počínání však ze strany žalobce nedošlo a ani nemohlo dojít, protože postupníci zanedbali svá práva a povinnosti akcionáře tím, že si v roce 2000 při přeměně akcií ze zaknihovaných na listinné na majitele tyto akcie nepřevzali, tím, že si v roce 2006 při snížení nominální hodnoty akcií z 1 000 Kč na 240 Kč tyto listinné akcie na majitele nepřevzali a konečně i tím, že ignorovali zákon č. 134/2013 Sb. o některých opatřeních ke zvýšení transparentnosti akciových společností a opět nepředložili listinné akcie na majitele k jejich výměně na listinné na jméno (obě v nominální hodnotě 240 Kč). Z tohoto úhlu pohledu to znamená, že postupníci drží „jen hmotný substrát, do kterého nejsou inkorporována práva akcionáře“, tedy ani právo na protiplnění. Nejedná se zde o vyvlastnění bez náhrady, jak se žalovaná snaží soudu podsunout. Jestliže se nestarám o svá práva, musím nést za svou nečinnost důsledky.

19. Také nelze přenášet důkazní břemeno, že postupníci byli a jsou akcionáři PMS, na žalovanou, případně ji treatat za to, že PMS nepostupovala při výměně akcií důsledně dle zákona (neučinila veřejnou dražbu akcií, které si nikdo nepřevzal, jak předpokládal obchodní zákoník). Žalobce, potažmo postupníci uvádějí, že jim akcie nebyly vydány. Nabyly jim ale vydány, protože si (jak již několikrát zmíněno) je nepřevzali v souladu s tehdy platnými předpisy (zákon o cenných papírech č. 591/1992 Sb. a obchodní zákoník č. 513/1991 Sb. ve znění platném v době změny akcií). Nelze po jakékoli společnosti požadovat, aby dojeli za každým jednotlivým akcionářem do jejich bydliště a vnucovali svým akcionářům, aby si převzali své akcie (případně jejich výměnu). Tím, že byli postupníci nečinní a nehlídali si svá práva ve smyslu zásady *vigilantibus iura scripta sunt*, tedy právo přeje bdělým, nechť každý si střeží svá práva, musí nést za svou nečinnost následky.
20. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. Žalovaná byla v řízení zcela úspěšná, a proto jí náleží plná náhrada nákladů řízení. Žalované vznikly náklady právního zastoupení dle vyhl. č. 177/1996 Sb. advokátního tarifu (dále jen AT), a to za tyto úkony: převzetí a příprava zastoupení, sepis vyjádření k žalobě ze dne 29. 11. 2018, písemné vyjádření k replice účastnice ze dne 12. 3. 2019, účast na jednání dne 7. 3. 2019, z tarifní hodnoty 43 070 Kč (§ 7 AT) tedy 2 860 Kč za jeden úkon právní služby (celkem 3 úkony), dále za úkony: písemné vyjádření k rozšíření žaloby ze dne 14. 5. 2019 a účast najednání dne 23. 5. 2019 z tarifní hodnoty 59 637,50 Kč (§ 7 AT) tedy 3 500 Kč za jeden úkon právní služby, dále 5 režijních paušálů po 300 Kč za jeden úkon právní služby (§ 13 odst. 3 AT), to vše navýšeno o 21 % DPH (3 586,80 Kč) dle § 137 odst. 3 o.s.ř. Celkem má žalovaná nárok na 20 666,80 Kč k rukám svého advokáta Mgr. Luďka Václavka, dle § 149 odst. 1 o.s.ř. ve lhůtě do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí (§ 160 odst. 1 věta první o.s.ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do patnácti dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu nadepsaného.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný navrhnout výkon takového rozhodnutí.

Praha 23. května 2019

JUDr. Kateřina Malíková, v.r.

soudkyně